Sprawozdanie z projektu zaliczeniowego
MAZE SOLVER

Techniki Mikroprocesorowe I	Łukasz Hajec, Mateusz Kaleta

1. Wstęp.

Celem naszego projektu było skonstruowanie i zaprogramowanie robota potrafiącego poruszać się po labiryncie i rozpoznawać poszczególne rodzaje trasy. Podstawowym założeniem jeśli chodzi o algorytm było wykorzystanie zasady lewej ręki. Mówi ona, że jeżeli przyłożymy lewą rękę do ściany labiryntu i zaczniemy poruszać się wzdłuż ściany (lub w naszym przypadku: wzdłuż linii) - znajdziemy wyjście. Do budowy projektu wykorzystaliśmy mikroprocesor ATmega 328P na płytce Arduino UNO, dwa silniki DC wraz ze sterownikiem L298N, pięć czujników odbiciowych podczerwieni z komparatorem TCRT5000. Przy programowaniu mikroprocesora korzystaliśmy ze środowiska Atmel Studio.

2. Realizacja.

Sterowanie silnikami odbywa się przy wykorzystaniu 6 pinów, wysokie napięcie na jednym z dwóch (PORTD) decyduje o kierunku obrotu danego silnika, przy wykorzystaniu PWM (PORTB) dostosowujemy prędkość silników. Do działania sygnału PWM niezbędne są funkcje *setPWM* (ustawia potrzebne rejestry) i obsługa przerwań *ISR(TIMER1_OVF_vect),* możemy także dowolnie modyfikować *dutyCycle* (współczynnik wypełnienia) w trakcie działania programu.

Odczyt z wyjść analogowych czujników TCRT5000 jest możliwy dzięki skorzystaniu z przetwornika ADC. Do jego konfiguracji niezbędna jest funkcja *setupADC*. W *ISR(ADC_vect)* przypisujemy odczyty do zmiennej tablicowej *pomiary[ ].* Następnie dzięki poziomom napięcia uzyskanym w funkcji *kalibracja*, odpowiadającym odczytowi podłoża i czarnej linii odczytane wcześniej pomiary konwertujemy na 0(podłoże) lub 1 i zapisujemy do *pomiary_[ ]*. Ma to zastosowanie praktyczne, ponieważ nasz robot może działać w różnych warunkach, natomiast wartości 0 i 1 wprowadzają większą przejrzystość kodu.

Najważniejszym elementem naszego programu jest wewnętrzna pętla, w której korzystamy z instrukcji warunkowej *switch*, w zależności od parametru *mode* sygnalizującego czy robot znajduje się na normalnej trasie, skrzyżowaniu, skręcie w prawo itd. W zależności od danej sytuacji mikrokontroler wykonuje odpowiednie instrukcje z zachowaniem zasady lewej ręki, tzn. np. jeżeli robot znajduje się na skrzyżowaniu w kształcie T, powinien skręcić w lewo, jeżeli na skrzyżowaniu prosto-prawo, powinien pojechać prosto.

Sprawdzanie parametru *mode* jest wykonywane przy pomocy funkcji *decyduj*. Gdy czujniki wskażą sytuację inną niż poruszanie się po trasie śledząc linię (mode = 0), funkcja ta jest wywoływana. Dokonuje ona 11 pomiarów na odległości kilkunastu centymetrów na podstawie, których wybiera odpowiedni *mode.* W kolejnej iteracji głównej pętli programu wykona się odpowiedni manewr.

3. Podsumowanie, wnioski.

Głównym problemem podczas realizacji naszego projektu była bardzo niedokładna praca silników DC, prawdopodobnie spowodowana zastosowaniem nieoptymalnych rozwiązań do zasilania całego układu. Razem z wszelkimi niedokładnością pracy czujników i ich ustawienia jest to też główna przyczyna tego, że osiągnęliśmy niższą skuteczność w pokonywaniu trasy labiryntu, niż zakładaliśmy na początku. Wiele zastosowanych rozwiązań programowych służy do minimalizacji tego problemu, co jednak nie jest w pełni możliwe z poziomu samego zaprogramowania mikrokontrolera.

Udało się jednak w pełni zaimplementować potrzebny algorytm. Robot dzięki kilku rozwiązaniom zabezpieczającym prawie zawsze utrzymuje się na trasie i mimo problemów z rozpoznawaniem poszczególnych rodzajów trasy, problemów z odczytami czujników, problemów przy wykonywaniu manewrów jest w stanie prędzej czy później dotrzeć do końca labiryntu i zasygnalizować to migającą diodą. Uzyskany kod pozwala na wiele modyfikacji i zmian poszczególnych segmentów programu, co może w przyszłości pozwolić nam na poprawienie pracy robota, a także dodania funkcji optymalnego poruszania się po wcześniej pokonanej trasie.